

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

8. De Peccato non recitandi officium aut partem omittendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80586)

Sect. I. De Præcepto 1. Receptiones Sent. 9

16. n. 14. Palau p. 2. d. 2. pun. 4. n. 3.

Non debent eo die, quo incipit recitandi obligatio Clerici, beneficiati, aut Religiosi, integrum Officium persolvere, sed solum ab ea parte, à qua obligatio incipit. v. g. accipere Ordinem sacrum, beneficium, aut professio- nem hora undecima ante meridiem? nō tenen- tur recitare Matutinum, nec Laudes, nec Pri- mam, nec Tertiam: sed ad summam sextam, & reliquas horas. Quia ab illa hora undecima in- cepit obligatio. Suar. l. 4. de hor. can. c. 27. n. 8. Bonac. alios referens d. 1. q. 2. pun. 5. n. 9. si vero antequam Ordinem, beneficium aut pro- fessionē quis accipit horasilus diei recitavit, non satisfacit obligationi superuenienti. Quia non potest esse satisfactio obligationis, ubi nul- la est obligatio. Bonac. pun. 5. in fine. Palau p. 2. d. 8. 2. pun. 4. n. 3.

Quoad ordinem autem, si quis officium se- quentis diei incipiat, antequam officium præ- sentis finiat, (v. gr. Matutinum Feriæ secun- da priusquam vespers Dominica celebret,) & rationabilis causa non adsit, venialiter delin- quit. Quia regulariter id fieri nequit, nisi vel vni aut alteri officio notabiliter anteponatur vel post ponatur tēpore consueto & ab Eccle- sia præscripto. Suar. l. 4. de hor. can. c. 24. n. 3. si autem quis horarum ordinem illius diei pervertat, prius recitans Primam (v. gr.) quam Matutinum. Vesperam quam Primam &c. abs- que rationabili causa, venialiter delinquit. Quia inuertit ordinem ab Ecclesia præscriptū, leui quidem materia. Suar. n. 4. Bonac. d. 1. q. 3. pun. 4. n. 1.

Quocumque in loco quis recitet, præcepto satisfacit. Quia nullus speciatim est ab Eccle- sia assignatus. Qui autem in loco minus de- centi distractioni exposto recitat, venialiter de- linquit. Quia irreuerenter se gerit. Sedere verò, cum standum est, vel stare, aut sedere cum est stectendum ex Rubrica præscripto, si absque contemptu fiat, nullum peccatum est. Quia nō videtur præceptum sed consilium maioris re- verentia gratia. Bonac. d. 1. de hor. can. q. 3. pun. 5. & 6. Palau p. 2. d. 2. pun. 4. n. 7.

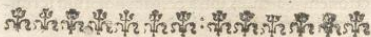
CAPVT VIII.

De peccato non recitandi officium, aut partem omittendi.

CLERICI in sacris, Beneficiati, & Religiosi professi chorodeputati tenen- tur diebus singulis horas canonicas reci- tare: & partem notabilem omittere grauis cul- pa est. Porro qualibet hora parua, aut pars illi æquivalens notabilis pars est, & nō aliud. Quia communis sententia est, vnum esse præceptum de septem horis canonicis recitandis: sed posi- ta vnitatem præcepti leuem materiam iudico, quæ quātitatem horæ parue non attingit, cum non attingat duodecimam materiam præceptæ partem. Lessi. l. 2. cap. 17. dub. 9. num. 52. Palau p. Bonac. dist. 1. quæst. 5. part. 1. numer. 2. d. 2. pun. 5. n. 1. Porro vnicō præcepto to- tum officium præscribi, & ad multiplicationem horarum præcepta non multiplicari, constat ex c. Dolentes, de celebr. Mis. ubi officium no-

ctuum pariter & diurnum præcipitur, & ex Bulla Pij V. & ex horarum institutione, quæ vnicum officium continet. Certè præcepta abs- que manifesta ratione non sunt multiplicanda.

Vnde omittens vna die omnes septem horas vnicum peccatum committit, grauius tamen, quā si vnicam horam omittet. Quia omis- sionis malitia crescit, aut minuitur ex maiori aut minori obligationis quantitate. Garcia de vius tamen Benef. p. 3. c. 1. n. 132. Suar. l. 4. de hor. can. c. 25. n. 8. Bonac. d. 1. q. 5. pun. 1. n. 8. Nauar. de orat. c. 1. n. 60. Vafq. de Ben. c. 4. § 1 a. 2. dub. 5. n. 7.

CAPVT IX.

De causis excusantibus ab Officij Cano- ni ci recitatione.

IMPOTENTIA, repentina occu- patio, & dispensatio ab horarum cano- nicarum recitatione excusant. Et qui- dem impotentia simpliciter excusat. Quia im- possibile non datur obligatio. l. Impossi- bilium ff. de reg. iur. Hæc impotentia potest aut ex obliuione, aut ex ignorantia, aut ex infirmi- tate. Ex obliuione naturali, & inculpabili non est culpabilis omisso. Quia peccatū debet esse voluntarium. Si quis autem experitur, se obliuisci, quando hora consueta nō recitat, de- bet aliquod memoriæ excitamentum adhibere. Suar. l. 4. de hor. can. c. 18. n. 4. Bonac. d. 1. q. 6. pun. 3. n. 9.

Qui dubius est num recitauerit? obli- gates est ad recitandum. Quia possidet præ- ceptum, à cuius obligatione solui nō potest sa- tisfactione dubia. Nauar. de orat. c. 10. n. 30. Bo- nac. alios relatis, d. 1. q. 6. pun. 3. n. 11. Nisi dubium aliqua ratione probabili deponat. Qui autem certus sit se recitasse, dubitet tamen, an anti- phonam, Psalmum, vel quid simile dixerit: de- ponere potest dubium, credens, recitasse. Quia non præsumitur omisum, quod in ordinatio cursu & quasi naturali sequela recitatur. Suar. l. 4. de hor. can. c. 25. n. 20. Azor. p. 1. l. 10. c. 12. Nauar. de orat. c. 11. n. 29. Bonac. citat. n. 12. Filliuc. tr. 23. c. 8. q. 2.

Deinde potest provenire impotentia exigno- rantia, primo si sit inuincibilis ignorantia legis, vt si ignoret quis inuincibiliter, se obligatum esse recitare. Quia transgredi voluntarie obliga- tionem non potest, qui obligationem ignorat. Secundo si sit ignorantia facti, quia nescit reci- tare. Sed huiusmodi ignorantia vix potest in- culpabiliter contingere: siquidem cum Benefi- cium, aut ordinem sacrum quis recipit, debet agnoscere se esse indispotum, vt obligationi suscepæ satisfaciatur. Hæc tamen obligationi fiet satis, si officium recitare quoad substan- tiam sciat, etsi perfectam Rubricarum notitiam non habeat: hæc enim continua recitatione ca- piuntur.

Excusat impotentia quæ provenit ex infirmitate. Hac de causa cæcus excusatur. Sordus minimè. Quia necessarium non est ad priuatam recitationem se ipsum audire. Agri- tudo autem quartanæ, tertianæ &c. tunc excu- sat, cum laborans non potest absque grati no- cumento

77
Omittens
omnes horas
vnicum pec-
catum gra-
uissimum
committit.

78
Impotentia
ex obliuione
excusat.

79
Qui dubius
est, an reci-
tauerit, reci-
tare debet.

80
In otientia
ex ignorantia
quando ex-
cuset.

81
Excusatur im-
potentia ex
infirmitate.